

РАННАТА земя

Така бяха завършени небето и земята,
и цялото им войнство.

Битие 2:1

ОБРАТНО КЪМ МИНАЛОТО

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Псалом 104:24

Ако земята беше толкова малка, колкото луната, силата на гравитацията щеше да е твърде слаба, за да задържи достатъчно атмосфера за човешките нужди; но ако тя беше голяма колкото Юпитер, Сатурн или Уран, прекалено голямата гравитация щеше да направи човешкото движение почти невъзможно! Ако ние бяхме толкова близо до слънцето, колкото Венера, топлината щеше да е непоносима; ако бяхме отдалечени колкото Марс, щяхме да се радваме на сняг и лед всяка нощ дори в най-топлие региони.

Ако океаните бяха наполовина от сегашните си размери, щяхме да получаваме само - от валежите, които получаваме сега; ако те бяха ? по-големи, годишното количество на валеж щеше да се увеличи четворно и тази земя щеше да се превърне в огромно необитаемо бласто!

Водата преминава в твърдо състояние при 0 °C. Щеше да е пагубно, ако океаните бяха подчинени на този закон, защото тогава количеството на топящите се в полярните региони ледове нямаше да уравновеси количеството на замръзващите води и щеше да се натрупа лед през вековете. За да предотврати подобна катастрофа, Господ сложи сол в морето, за да промени точката му на замръзване. 1

Природата бе създадена по съвършен начин - не просто по Божия прищявка или каприз. Планът е много по-добър. Когато всичко е завършено - когато земята е готова да бъде обитавана и денят на почивка е благословен, Бог създава Своя шедьовър - човешкия род - и го поставя в най-красивата част на земята, Едемската градина. Той дава на човека власт над всички големи богатства около него, заедно с предупреждението. И това не е всичко! Бог разбира, че човешкото щастие не би могло да бъде постигнато просто чрез удовлетворяване на физическите ни потребности.

Добре е да знаем, че се справяме просто отлично днес: храна, която да ядем, домове, в които да живеем, дрехи, които да облечем, работа, които да вършим. Като християни обаче ние сме допълнително благодарни за голямата привилегия, че сме живи и имаме надежда, че един ден ще живеем вечно с нашия Бог. Когато бях пета година в колежа, изживях тежки моменти с една инженерна задача. Когато моят професор оцени работата ми, каза: "Знаеш ли къде ти е проблемът? Забравяш основата. Върни се към алгебрата си." Алгебрата беше първият ми курс по математика през първата година в колежа! Но когато направих онова, което той ми каза, задачата се оказа толкова лесна! Повторното разглеждане на основата изглежда толкова неподходящо в наши дни, но то ни дава чувство на пълнота, стабилна посока, в която да вървим. Така че следващия път, когато се отегчите от този живот и се чувствате, като че ли няма къде да отидете, прочетете Битие 2, влезте в своята машина на времето, започнете пътуването си към миналото и преживейте отново великата история на земята в началото.

**Повторното
разглеждане на основата
изглежда толкова
неподходящо в наши дни.**

Неделя
15 октомври

НОВ ПРЕГЛЕД НА СЪТВОРЕНИЕТО

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 2

Последна творба и Подарък (Бит.2:1,3)

На седмия ден Бог създаде съботата - или пък не? Създаде Бог ли съботата специално за Едем или просто я сподели със земята? Чудя се дали Триединството и ангелите винаги са се покланяли и са си почивали в събота назад във вечността? Колко голямо значение придава на съботата днес това, че тя беше празнувана в Едем? В глава 2 не се споменава Адам и Ева да празнуват съботата. Как знаете, че тя е важала и за тях?

Рецептата на творбата (Бит.2:4-7)

Сеза Мойсей се връща към творческата седмица, за да насочи вниманието към онази част от творението, която беше по Негов образ: мъж и жена. В стих 4 Господ за първи път е наречен Йехова или Яхве. Това име определя Бога като Единствения, Който е бил, е и винаги ще бъде. В стих 7 Господ споделя рецептата за Адам, първия човек. Няколко доктрини произлизат от тази рецепта. Тя казва, че човекът е сумата от "пръст от земята" (Бит.2:7) плюс "жизнено дихание" (ст. 7). Не се казва нищо за безсмъртна душа. Без безсмъртна душа, при смъртта диханието се връща при Бога (Пс.104:29;

146:4), а тялото се връща в пръстта (Бит.3:19; Екл.3:20). Без безсмъртна душа няма никаква нужда от вечно горящ пъкъл. Добрата новина е, че само Бог е безсмъртен (1Тим.6:16) и че Той ни дава безсмъртие като подарък при възкресението (1Кор.15:54)!

**Този първи петък
трябва да е бил доста
дълъг ден!**

Най-страхотното място за къмпинг (Бит.2:8-14)

Господ би могъл да направи всякакво жилище за Адам и Ева, но избра да ги направи лагерници: те живееха на открито в дом-градина. Мислите ли, че те просто спяха навън под звездите? Изглежда, че Едем се е намирал в или близо до днешния Ирак, древната Месопотамия. Само помислете: днес Средният Изток е такъв връщане казан на болка, несъгласие и война - и това е мястото, където е бил Едем.

Само едно нещо (Бит.2:15-17)

Бог даба на Адам задачата да обработва и пази градината. Какво би трябвало да означава това? Как се различава това от проклятието в Битие 3:17-19? Има само едно правило: той не може да яде от дървото за познание доброто и злото. Последницата ще бъде смърт. За толкова ужасна последица тази инструкция изглежда прекалено кратка. Може би искате да прочетете в Патриарси и Пророци, стр. 52-54 за повече прозрение за онава, което Бог направи, за да подготви и предпази Адам и Ева да ядат от плода.

Е това е първично ребро! (Бит.2:18-25)

Този първи петък трябва да е бил доста дълъг ден! Бяха създадени сухоземните животни. Беше създаден Адам. След това той даде имена на тези животни и на птиците. Дори изглежда, че Адам имаше време да се почувства малко самотен (ст.18,20). Всичко това се случва на шестия ден, петък, преди да бъде създадена Ева.

Защо Бог използва различна рецепта, когато прави Ева - или не е различна? Божият начин на сътворяване на Ева е предназначен да бъде жива притча за взаимоотношението, което трябва да имат брачните партньори. Символите на ребрата, костите и „едната плът“ всички са силни. Какви са уроците, които можем да научим от тези образи?

В стихове 21-24 Бог създава брака. В своя коментар върху тази глава, Матю Хенри¹ казва, че Бог учредява две институции в Едем: съботата и брака. Първата, съботата, касае нашата връзка с Господа; а втората, бракът, касае нашата връзка един с друг и с обществото. И двете институции търпят поражение днес. Но почти всяка култура в историята е празнувала някакъв вид брачна церемония и изглежда тя е лепилото, което държи обществата заедно.

Как мислите?

1. Как бракът е основа на обществото?
2. Бог надали беше изморен през тази първа събота - тогава какво означава, че Той си почива?
3. Защо според вас болшинството от християнския свят вярва в безсмъртната душа?
4. Можете ли да намерите текст в Писанието, който изглежда подкрепя безсмъртието на душата?
5. Какво е значението на дървото на живота и дървото за познаване доброто и злото, поставени близо едно до друго (Бит.2:9)?
6. Последната част на стих 20 казва, че не се намери подходящ помощник за Адам. От какво имаше нужда от помощ Адам? В какво отношение двойките животни бяха същите като Адам и Ева и как бяха различни те?
7. Сравнете Битие 2:21-24 с 3:16 (последната част). Какъв е идеалът? Можем ли да екстраполираме от тези стихове нещо за връзката между мъжете и жените изобщо?
8. Защо според вас Бог е добавил стих 25 в края на Битие 2? Какви са уроците, които трябва да се научат от това?
9. Има толкова малко стихове, които да опишат времето на Адам и Ева в Едем. Колко дълго, предполагате, живяха те в Едем преди падението?

1 <www.bible.crosswalk.com/Commentaries/MatthewHenryComplete>

СВИДЕТЕЛСТВО

Битие 2:18,20-24

Бракът е повече от просто граждански договор; той е духовен завет между два индивида. "Семейната връзка е най-тясната, най-нежната и святата от всички връзки на земята. Тя бе предназначена да бъде благословение за човешкия род. И тя е благословение навсякъде, където в брачен завет се встъпва разумно, в страх от Бога и с подobaващо обмисляне на отговорностите му."¹ Бракът е обвързване, което Бог никога не е възнамерявал да бъде нарушавано; в резултат той е институция, в която не трябва да се влиза лекомислено. Забележете в ключовия текст, че Бог изчака подходящия момент, за да представи един на друг двата индивида, които се превърнаха в първата брачна двойка в света. Същото е вярно и днес. Когато става въпрос за брак, подбирането на подходящия момент и ясното съзнание са всичко.

Като християни нашите бракове трябва да служат като пример на преимуществата, които произтичат от това да имаме Бог в центъра на своите брачни отношения. Обаче това е практически невъзможно да се направи, ако се впускаме в брака, без да се посветваме първо с Бога. Елън Уайт най-добре описва по-висшето призвание на християнския брак в този пасаж от Вести към Младите: "Бракът е нещо, което ще повлияе и засегне живота ви както в този свят, така и в бъдещия. Един искрен християнин няма да придвижи напред плановете си в тази насока без знанието, че Бог

**Да бъдеш несемеен
е благословение,
не проклятие.**

одобрява неговата посока. Той няма да иска да избере за себе си, но ще чувства, че Бог трябва да избере за него. Ние не трябва да удовлетворяваме себе си, защото Христос не удовлетвори себе си. Не разбирайте погрешно, че смятам, че някой трябва да се ожени за човек,

когото не обича. Това би било грях. Но не трябва да бъде позволявано на увлечението и емоционалната природа да ни водят към гибел. Бог изисква цялото сърце, върховната обич."² Много по-лесно е да имате успешен брак, когато вашият "избран" носи Божия печат на одобрение.

Младите трябва да внимават много при избирането на брачен партньор; по-добре е да си несемеен, отколкото нещастно женен. Трябва да изчакаме нашето собствено израстване да бъде завършено, преди да се впуснем да станем половинка от една двойка. "Доброто на обществото, както и най-високият интерес на младежите изискват те да не се опитват да избират партньор в живота, докато техният собствен характер е все още неразвит [и] тяхната преценка незряла."³

Да бъдеш несемеен е благословение, не проклятие. То дава възможност на човек да узрее, да постигне лични амбиции и да се почувства удобно в кожата си. Най-важното, докато сте несемеини, можете да развиете характера си и да влезете в брака като завършени индивиди. Много по-лесно е да се поддържа брак между двама напълно развити и зрели индивида. Ако трябва да продължи до края на "щастливи отпозава", бракът изисква истинска принципна любов (от вида, описан в 1 Коринтяни 13) и искрено общуване. Бракът означава началото на любовната история, не в края ѝ, затова е стъпка, която трябва да предприемем разумно и с молитва.

¹ "Проповядване на лечението"

^{2,3} "Вести към младите"

СЛАВА, КОЯТО НИ ПРЕСЛЕДВА

ЧЕРНО НА БЯЛО

Битие 2;3

Като чета Битие 2, съм очарован от степенята, в която този кратък пасаж преследва нашия свят. Дори още по-интересен е начинът, по който светлата оформя образите на адвентното движение.

На света тази глава дава безгъл поглед върху онова, което някога е било. От тук нататък - независимо дали в политическата наука или изучаването на митове - човечеството се движи напред, като хвърля поглед през рамо, за да съзре изгубеното.

Относно ученията на адвентното движение можем само да започнем да броим: Божията творческа любов, състоянието на душата, природата на брака, причината за брака, природата на почивката, истинската събота, първоначалният дом. Дотук са седем, но има много повече.

Ето я основата на Божията любов. Бог извиква света в съществуване, но Той оформя човека и нежно вдишва в очакващите ноздри. Каква грижа! Колко нежност!

Какво е духът? Какво е душата? Тук виждаме, че Бог вдъхна *neshamah* в ноздрите на човека и той стана жива *nefesh*. Ние виждаме гъха като гух, а човека като гуша. Това е основата на нашето разбиране на човешката природа.

Бог взема част от страната на Адам и оформя жена. Тя не е нито по-горна, нито по-долна от

него. Ето я метафората за природата на брака. Ето го равноправието на жените, което е било великолепието на истинските християнски домове.

Виждаме Адам да наблюдава и организира животните, като ги назовава. Ние разбираме нашия подтик да организираме. В допълнение виждаме в съвършеното сърце на Адам копнежа за някой подобен на него. Вглеждаме се в сърцата си и виждаме същия копнеж за другарство.

Виждаме, че Бог си почива. Очевидно Той не беше изморен. Почивката в събота е за израстване, другарство, поклонение - много повече от съботно-следобедна грямка. Бог си почива в съботата, която Той създаде. Не си почива в нещо, създадено от човек.

Най-накрая ние виждаме градината. Толкова много неща се случват с Бога в градини - от Едем до Гетсимания и до обновената земя. В уханието на растящи растения ние откриваме нашата истинска мярка на щастие.

И така, ето я тази основа на адвентните идеали. Бог обича хората. Той вдишва в човечеството, за да го направи жива гуша. Жените стоят го мъжете като равни в провъзгласяването на последната вест. Ние работим по организиран начин. Ние искаме да влезем в последната съботна почивка. Ние се покланяме в съботата на Неговия избор. И, я гледай, ние идеализираме провинциалния живот. Всъщност да познаваш Битие 3 е началото на познаването на адвентизма.

**Ето я основата на
Божията любов.**

Сряда
18 октомври

КАК ДА ИМАМЕ ПЪЛНОЦЕННА ВРЪЗКА

ИМА КАК

Битие 2:5,6,15-17,23; Притчи 11:9; 15:4;

Еклесиаств 9:9; Матей 25:29

От самото създаване на човешките същества ние търсим отговор на въпроса как да имаме чудесна връзка. Всеки задава въпроси: Как да изградим сдружба, която да продължи цял живот? Каква е тайната на щастливия брак? Как да се разбираме с нашите родители, братя и сестри? Какво е необходимо да направим, за да бъдем солта на земята на работното място или в училище? Как може да се очаква да имаме добра връзка с Бога, когато нямаме добра връзка дори един с друг тук на земята?

Когато Бог в началото създаде земята, Той създаде мъж и жена (Битие 2). Той ни каза, че не трябва да бъдем сами; трябва да поддържаме връзки с други човешки същества. Богът, който създаде Адам и Ева в началото, иска ние да имаме също така пълноценна връзка един с друг днес. И така, каква е тайната на чудесната връзка?

1. Нуждаете се от солидна основа, на която да изградите връзката си (Бит.2:5,6).

Всяка връзка изисква усилие.

Преди Бог да създаде хората, Той подготви земя, изпълнена с растителност. Представете си какъв хаос би настнал, ако Бог беше създал животните и хората преди да създаде растенията, които да поддържат живота на земята. По същия начин всички връзки изискват основни неща като доверие, обвързване, общуване и време. Всяка връзка, изградена върху твърда основа, ще роди плодове, които ще дадат живот.

2. Всяка връзка изисква усилие (Бит.2:15). Всеки градинар ще ви каже, че трябва постоянно да работите в градината си, за да получите плодовете на труда си. Точно както една изоставена градина няма да даде много плод (ако въобще даде някакъв), занемарената връзка няма да произведе любов. Връзките са дар от Бога. Ние имаме отговорност не само да ги пазим, каквито сме ги получили, но да отглеждаме и да умножаваме добри плодове (Мат.25:29). 3. Изберете правилния плод от Бога (Бит.2:16,17). Когато Бог даде съвършената градина като подарък на Адам, Той му даде и дървото за познаване доброто и злото. Така както Адам имаше избор да яде или плода на живота, или плода на дървото за познаване доброто и злото, ние имаме избор или да нараняваме или да издигаме другите с думите си. Соломон ни казва в Притчи, че езикът, който носи изцеление, е дърво на живот (Пр.15:4), но безбожният погубва ближния си с езика си (Пр.11:9).

4. Наслаждавайте се на плодовете на живота ни (Бит.2:23). Бог ни даде връзките като подарък. Той каза, че не е добре за нас да бъдем сами. В днешното общество, в което всички ние търсим смисъл в живота и взаимоотношенията, мъдрият Божи човек ни казва, че трябва да се радваме на живота с нашия партньор, който е нашият подарък от Бога (Екл.9:9).

КАКВА Е ЦЕЛТА?

ГЛЕДНА ТОЧКА

Битие 2:4-7,19,20

Битие 2 обхваща голяма област, но има централна тема: целта на човечеството на земята. Мисля, че всички ние, по едно или друго време, сме се чудили дали животът ни има цел, смисъл. Слава Богу, че Той ни даде цел и ни каза каква е тя! Има цел в живота ни.

Интересно е, че тази глава започва с благословението на съботата. Първата причина, която имаме за живот, е да се покланяме, да почитаме Съзателя на нашия свят. За много от нас съботният ден е чудесен, релаксиращ начин да завършим седмицата, но не това бе тя за Адам и Ева. Вместо това съботата им беше дадена, за да се радват на създаването на техния нов свят. Всъщност това беше първият пълен ден за Адам и Ева. Една от нашите цели следователно е да опознаем Бога, да използваме този един от седем дни, за да търсим дружба и познание с Него.

Бог определи също така работа за Адам и Ева. Те трябваше да обработват земята, да отглеждат растенията и да се грижат за животните. Всъщност стих 5 недвусмислено казва, че никои храст или полско растение не беше израстнало, тъй като нямаше никои, които да обработва земята. Да

работим е дадена от Бога цел на съществуването ни. Не можем напълно да се насладим на подареното ни творение, освен ако работим.

Друга цел на човечеството е да се подчинява на Божиите закони. Никои свят, никое общество не може да функционира без закони. В градината беше просто: "Не яжте от дървото за познаване доброто и злото". Бог не е неразумен в очакванията Си.

Накрая, на човечеството бе даден бракът. Ние имаме социални задължения към Бог. Човешката дружба е толкова необходима, колкото поклонението; приятелите и семейството задоволяват нужда, която Бог е проектирал в нас. Ние не можем да оцелеем сами. „Разделяй и владей“ е средство, което Сатана с готовност ще използва срещу нас, ако му позволим. Означава ли това, че всеки трябва да се ожени? Разбира се, че не! Павел казва: „Обаче бих желал всички човеци да бъдат, какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога - един така, а друг иначе.“ (1 Кор. 7:7)

Независимо от това ние трябва да имаме помощ в живота от хора, на които можем да се доверим и към които можем да се обърнем. Не се опитвайте да се справите с всички житейски трудности - или дори радости - сами. Не сте били създадени да живеете така.

Така че, наистина ли има значение как живея днес? Битие 2 очертава ли все пак Божията цел за моя живот? Аз вярвам, че е така. Ние трябва да стоим чрез онова, което Бог иска за нас, защото уважавайки целта Му за нашия живот, само подобряваме живота си тук.

**Не можем напълно
да се насладим на
подареното ни творение,
ако не работим.**

Петък

20 октомври

СЪЗДАДЕН С ЦЕЛ

ИЗСЛЕДВАНЕ

Битие 2

С две гуми

В книгата Битие, глава 2, ние откриваме второто от библейските описания на Сътворението. Няколко от нашите ключови адвентни християнски вярвания идват до нас от този доклад. От тази глава знаем, че Бог създаде целенасочено нашата земя и всичко, което е в нея - растителен свят, животински свят и, най-важното, мъже и жени. В допълнение четем тук, че Бог ни даде работа за целия ни живот. Тази глава е също основата за нашето спазване на отреден от Бога ден на почивка - седмия ден, събота - и основата за нашето разбиране на брака пред Бога.

А защо не...

"...напишете ваше собствено "творческо описание" за нещо, което можете да направите, за да облагодетелствате други. Това може да са сладки за новия съсед, касета или диск с любимите ви евангелски песни, които да споделите с приятел или видеошкаф за църковната библиотека. Опишете творческия процес, през който сте преминали, включвайки намерението и целта на проекта.

"...интервюиранте християнска двойка, която е склучила брак преди най-малко 10 години. Попитайте ги защо вярват, че бракът им е основан на библейските схващания за брак, очертани в Битие 2.

"...съставите списък с дейности, които са подходящи за истинската съботна почивка. Идната събота се ангажирайте в една или повече от тези дейности, като се фокусирате върху растежа, другарството и поклонението.

"...направите рисунка или колаж с образи или символи, които представят всяка от идеите, представени в Битие 2 (Бог, земя, мъж, жена, събота, брак и т.н.).

"...потърсите в песнарката на адвентистите от седмия ден или друга песнарка песни за съботата. Докато пеете някои от тези песни, обърнете внимание как стиховете обясняват идеята за съботата като ден на почивка.

"...прекарете един следобед, разхождайки се в гората или в някой любим парк. Вземете със себе си бележник, така че докато се разхождате, да можете да изброите няколко от любимите си неща, които Бог извика в съществуване във всеки един от шестте дни на сътворението.

"...размислете върху отредената специално за вас от Бога цел. Какво мислите ви е възложил да правите Бог вместо да се грижите за Едемската градина?

Полезни връзки

Е.Г.Вайт, "Патриарси и пророци", гл. 2

Алис П. Матюс и М. Гей Хъбърд, "Бракът създаден в Едем: Предмодерна перспектива за един постхристиянски свят"

Коментари върху Битие 2, вж.

< <http://www.biblegateway.com/resources/commentaries/index.php?action = getMainPage&source = 2> > Дороти К. Бас, Пазене на съботата: Подновяване на една християнска практика". Вж.

< <http://www.religion-online.org/showarticle.asp?title = 318> >